

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Petry Kamínkové ve věci

žalobkyně: **VIDEON Networking s.r.o.**, IČO 26295954
sídlem Palackého 1058/30, 669 02 Znojmo
zastoupena advokátem JUDr. Alešem Liskem
sídlem Fischerova 770/12, 669 02 Znojmo

proti
žalovanému: **Český telekomunikační úřad**
sídlem Sokolovská 219, 190 00 Praha 9

o žalobě proti rozhodnutí předsedy Rady žalovaného ze dne 21. 8. 2023 č. j. ČTÚ-56 239/2022-603,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví specifikovaného rozhodnutí, kterým předseda Rady žalovaného (dále též „*předseda*“) zčásti vyhověl rozkladu žalobkyně tak, že změnil rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 11. 2022 č. j. ČTÚ-1 626/2022-624/X. vyř. – BaR (dále též „*prvostupňové rozhodnutí*“) ve výrocích I. a III. prvostupňového rozhodnutí, a zčásti rozklad žalobkyně zamítl ve výrocích II. a IV. a tyto výroky potvrdil.
2. Prvostupňovým rozhodnutím ve znění napadeného rozhodnutí byla žalobkyně pod výrokem I. uznána vinnou ze spáchání přestupku podle § 118 odst. 4 písm. a) zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění do 30. 6. 2021 (dále též „*zákon o elektronických komunikacích*“), kterého se dopustila tím, že porušila

svou povinnost podle § 100 odst. 1 tohoto zákona zajistit, aby vysokofrekvenční energie jejího zařízení nezpůsobovala rušení provozu elektronických komunikačních zařízení a sítí, popřípadě rušení poskytování služeb elektronických komunikací nebo provozování radiokomunikačních služeb tím, že když provozovala venkovní jednotku zařízení RLAN pro bezdrátové sítě v pásmu 5 GHz typu Ubiquiti NanoStation M5 5 GHz airMax, umístěnou na štítě budovy penzionu „Ubytování Dyje“, na adrese Dyje 539, 669 02 Dyje, tak, že jejím provozem dne 6. 1. 2021 způsobovala rušení základnové stanice systému GSM LTE 800 MHz společnosti Vodafone Czech Republic a.s. (dále též „Vodafone“) v obci Dyje, okr. Znojmo. Pod výrokem II. prvostupňového rozhodnutí (který žalovaný potvrdil) byla žalobkyně dále uznána vinnou ze spáchání přestupku podle § 118 odst. 5 písm. b) zákona o elektronických komunikacích, ve znění do 31. 12. 2021, kterého se dopustila tím, že v rozporu s § 115 odst. 1 téhož zákona na žádosti žalovaného ze dne 7. 10. 2020 vedenou pod č. j. ČTÚ-48 751/2020-637/vyř. PuT, a ze dne 5. 10. 2021 vedenou pod č. j. ČTÚ-44 101/2021-637/vyř. PuT, nepředložila informace ve formě přesné topologie a popisu RLAN sítí provozovaných podle podmínek všeobecného oprávnění č. VO-R/12/12.2019-10 k využívání rádiových kmitočtů a k provozování zařízení pro širokopásmový přenos dat v pásmech 2,4 GHz až 66 GHz, účinné od 15. 1. 2020 do 14. 4. 2021, za účelem kontroly využívání rádiových kmitočtů. Za uvedené přestupky byla žalobkyni výrokem III. prvostupňového rozhodnutí ve znění napadeného rozhodnutí uložena úhrnná pokuta ve výši 60 000 Kč (uložená původně prvostupňovým rozhodnutím ve výši 80 000 Kč). Pod výrokem IV. prvostupňového rozhodnutí (který žalovaný potvrdil) byla uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou 1 000 Kč.

3. Proti napadenému rozhodnutí brojí žalobkyně podanou žalobou.
4. Žalobkyně namítá, že nebylo ničím prokázáno, že by se dopustila shora popsaného přestupku pod výrokem I. Záznam o šetření ze dne 28. 1. 2021 č. 2012-201-00/2R (dále též „Záznam“) považuje za vadný, zmatečný, nesprávný a nepřezkoumatelný, a řízení o přestupku proto mělo být zastaveno. V Záznamu v části „Důvod šetření (rušené zařízení – druh, kmitočet/pásmo)“ se objevuje zkratka *R1*, která nebyla objasněna. Dále zde chybí informace o kmitočtu/kmitočtovém pásmu (popř. rozsahu kmitočtů), ve kterém rušené zařízení pracuje. U seznamu „Měřících přístrojů a antén“ se žalobkyni nepodařilo dohledat, že by existovala anténa ATT Plus SA 800.18. Jelikož na stránkách výrobce je v daném kmitočtovém pásmu nejsilnější anténa o 12dB a délkou cca 1 m, pak varianta o 18dB by měla mít na délku cca 2 m. Žalobkyni proto není zřejmé, v jakém rozsahu by se s ní při měření v terénu dalo spolehlivě manipulovat. Tato pochybnost není vyvrácena tvrzením žalovaného o anténě zhotovené na zakázku. Žalovaný nedoložil schválení takového měřicího zařízení příslušným úřadem. Podle žalobkyně se věc proto měla řídit zákonem č. 505/1990 Sb. a vyhláškou MPO č. 345/2002 Sb., avšak žalovaný uvedené nijak nereflkuje.
5. Žalobkyně dále uvádí, že podle Záznamu si společnost Vodafone stěžovala na rušení v rozmezí 855,0 až 855,5 MHz s mírnou kmitočtovou nestabilitou. Oproti tomu změřený kmitočet, na kterém mělo zařízení žalobkyně rušit, byl kmitočet 854,743 MHz, který byl kmitočtově stabilní. Signál, který zjišťoval žalovaný, má tedy odlišný kmitočet od kmitočtového rozsahu, v němž se podle společnosti Vodafone nacházel rušivý signál. Může to být tím, že rušivý signál měl jiný původ a zjištěné rušení s ním nesouvisí, tedy oznámený rušivý kmitočet vůbec nepocházel z této lokality, natož od zařízení žalobkyně, měření tomu vůbec nenasvědčuje. Podle žalobkyně vzniklo rušení tím, že instalace TV antény a zesilovače nebyla ideální. To, že byl zesilovač údajně odpojen od napájení, nemusí nutně znamenat, že nepracoval, neboť mohl být nepřetržitě napájen například z výstupu set top boxu. Chybná funkce takové soustavy

mohla způsobit nežádoucí interferenci, aniž by zařízení žalobkyně vybočovalo z požadavků technických norem, které stanovují maximální akceptovatelnou úroveň nežádoucího vyzařování. Zařízení žalobkyně nevykazovalo navenek žádnou závadu a služba připojení k internetu fungovala správně. Nelze vyloučit možnost, že toto zařízení mohlo být zdrojem rušení v důsledku technické závady, která se však neprokázala. Zdrojem rušení tedy mohl být i anténní systém STA v objektu zákazníka. Nedá se spolehlivě určit, že anténní TV zesilovač byl odpojen od napájení na základě poskytnutých podkladů, přičemž rušící kmitočty patří pod TV pásmo, které bylo nedávno uvolněno pro účely mobilních sítí. Ve vypořádání námítky žalobkyně se objevily nové informace o způsobu a postupu zjišťování rušivého signálu. To však měl zachycovat již Záznam. Žalovaný se zabývá dvěma vysvětleními, kdy připouští podíl napájecího zdroje rádiové jednotky žalobkyně na rušení, a též zmiňuje blíže neurčený aktivní prvek, který to však podle žalovaného být nemohl, neboť nebyl při šetření potvrzen. Taková tvrzení jsou spekulativní, fakticky neověřitelná. Vzdálenost, ve které měření probíhalo, uvedená jako cca 20 m, není dostatečně přesná. Žalobkyně proto nesouhlasí s metodikou měření. Ohledně určení polohy měřícího vozu, jediným vodítkem je adresa Dyje ev. č. 539, v celém záznamu chybí určení polohy uvedením zeměpisných souřadnic, ačkoli ve vypořádání námítky žalobkyně jsou GPS koordináty explicitně zmíněny. Na základě Záznamu se nedá určit, jaká byla pozice měřícího vozu. Pokud nějaké měření proběhlo právě z tohoto vozu, pak nikoli na vzdálenost 20 m od rušícího zařízení, ani na vzdálenost 30 m, či 40 m. Není možné provádět jakékoli kalkulace, které souvisí s vyzářenou elektromagnetickou energií, neboť zásadní je vždy právě vzdálenost od zdroje vyzařování. Výpočty založené na takto získaných údajích jsou na úrovni hrubých odhadů. Metodika používaná při těchto kontrolách je tudíž zjevně chybná.

6. Žalobkyně poukazuje na to, že součástí Záznamu je grafický výstup z měření, v němž není zachycen vůbec žádný provoz, který měl být rušen. V celém rozsahu, který znázorňuje stav na kmitočtech 854,243 až 855,243 MHz, není vidět žádný rádiový provoz. V dané době tedy na zkoumaném kmitočtovém rozsahu nebyla provozována žádná služba. Není tedy zjevné, že opravdu došlo k rušení provozu, když Záznam takovou skutečnost nezachycuje. Rychlost řešení problému s rušením navozuje dojem, že společnost Vodafone v daném čase LTE vysílač s daným kmitočtovým přidělem ani nemusela mít v provozu, neboť podání o rušení mělo žalovanému dojít dne 14. 12. 2020 a k šetření došlo až dne 6. 1. 2021. Je tudíž otázkou, jestli šetření nebylo vedeno jen v důsledku předběžné opatrnosti, kdy zařízení společnosti Vodafone ještě nebylo provozováno. Dále zmiňuje rozdíl v detekované síle signálu ze strany společnosti Vodafone (-88 dBm) a následně ze strany žalovaného (-60 dBm). Disproporce mezi oběma úrovněmi je značná a nelze ji připsat útlumu elmag vlny při šíření prostorem. Podle situační mapky, kterou dodala společnost Vodafone, je přitom anténní sektor BTS stanice na kmitočtu v pásmu 800 MHz na téměř vstřícném kurzu k domnělému zdroji rušení na parc. ev. č. 539. Podle společnosti Vodafone byl výskyt rušení nahodilý, v Záznamu není informace o tom, že by žalovaný zjišťoval, že v době před vypnutím trpělo zařízení společnosti Vodafone rušením. Pokud chtěl mít žalovaný postaveno na jisto, že rušivý signál pochází od zařízení žalobkyně, nic nebránilo po vypnutí zařízení a zjištění, zda k rušení dochází či nedochází, aby došlo k opětovnému zapnutí zařízení žalobkyně a učinění dotazu, zda je signál rušen či nikoliv. Tak učiněno nebylo, nahodilé rušení dal žalovaný bez dalšího k tíži žalobkyni. Přitom jakmile se dozvěděla, že by mohlo docházet k rušení, okamžitě jednala a udělala maximum, co je v jejích silách, přesto byla obviněna z přestupku. Žalobkyně tvrdí, že jí je kladeno k tíži, že nepodala námítky proti Záznamu. Podání námitek je jejím právem, nikoli povinností.

7. Žalobkyně navrhl, aby žalovaný doplnil dokazování o zásadní informace pro řízení, a to: a) která stanice byla rušena, kde a jak daleko, zda vůbec došlo k nějakému zásahu/ postihu pro uživatele, b) jaká byla intenzita rušení provozu, c) pokud byla ovlivněna nějaká služba el. komunikace, tak která a s jakou intenzitou, d) jaké jsou prahové hodnoty, jejichž překročení je považováno na nepovolenou emisi VF vyzařování. Jejímu návrhu nebylo nikterak vyhověno a napadené rozhodnutí z tohoto důvodu trpí zásadními vadami. Žalobkyně navrhl provedení důkazu správním spisem, prvostupňovým a napadeným rozhodnutím, a znaleckým posudkem soudního znalce ustanoveného soudem.
8. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl žalobu zamítnout jako nedůvodnou. Ohledně zkratky *R1* konstatoval, že se interně používá jako součást značení jednotlivých případů. K chybějícímu kmitočtu uvedl, že kmitočet zde sice není uveden, ovšem tento údaj je běžně dostupný. K námitce rozporující existenci antény použité při měření rušícího zařízení uvedl, že anténa ATT Plus SA 800.18 je výrobcem ATT Plus vyrobena na míru pro potřeby žalovaného v malé sérii pro pásma mobilních sítí GSM 900 MHz a LTE 800 MHz. Skutečnost, že výrobce neuvádí tuto zakázkovou část výroby na svých webových stránkách, je jeho rozhodnutím. K průběhu šetření doplnil, že společnost Vodafone žalovanému nespecifikovala, kdy poprvé detekovala rušení svého zařízení. Její stížnost byla podána elektronicky dne 14. 12. 2020, a k tomuto datu se také vztahují údaje o rušícím signálu, které jsou uvedeny v Záznamu. Žalovaný má lhůtu na vyřešení 30 dní a šetření bylo provedeno dne 6. 1. 2021. Před samotným zahájením šetření rušení je stěžovatel dotazován na aktuální stav rušení, a to konkrétně zda se aktuálně vyskytuje, jaká byla zpětně četnost výskytu, na kmitočet (jeho stabilitu), úroveň (její stabilitu) a popřípadě další abnormální stavy. To bylo provedeno i v tomto případě, neboť společnost Vodafone disponuje nástroji umožňujícími dálkový dohled na BTS a možnost zjištění všech výše zmíněných parametrů. Jelikož rušící signál je nežádoucí a zpravidla je zcela náhodný, dochází z tohoto důvodu i ke změnám některých jeho parametrů. Tyto změny bývají kombinovány s dalšími externími vlivy. Proto měl rušící signál dne 6. 1. 2021 jiné parametry než v době podání stížnosti společností Vodafone.
9. Žalovaný uvedl k tvrzení žalobkyně, že zdrojem rušení mohl být i anténní systém STA v objektu zákazníka, že adaptér pro napájení aktivních částí systému STA byl v době šetření rušení vypnutý. Hypoteticky je možné, že se na vyzařování rušení malou měrou podílely i některé části STA, avšak rozhodně systém STA nebyl zdrojem rušení zařízení společnosti Vodafone. Vzhledem ke zvolenému postupu bylo zcela zřetelně určeno jako zdroj rušení zařízení RLAN (WiFi) Ubiquiti NanoStation M5. K rozporované metodice měření konstatoval, že výsledkem měření nebylo určení exaktní hodnoty intenzity elektromagnetického pole v konkrétní vzdálenosti. Bylo provedeno pouze relativní měření, které mělo za cíl identifikovat směr a charakter rušícího signálu a následně zaznamenat stav po vypnutí zdroje rušení. V takovém případě není nutné a ani možné vzdálenost přesně určit. Měření, při kterém se provádí přesné určení hodnoty konkrétního parametru, má jiné postupy.
10. Žalovaný k návrhu na doplnění konkrétních informací uvedl, že informace o rušené stanici jsou uvedeny ve stížnosti společnosti Vodafone. Obecně při takovémto rušení dochází ke zvýšení chybovosti v síti mobilního operátora. Rušící signál nedovoluje používat konkrétní kanál, nebo více kanálů, anebo výrazně ovlivňuje kvalitu (rychlost) přenosu dat na tomto kanále. Co se týče informace o intenzitě rušení provozu, tato byla doplněna do správního spisu spolu s podáním společnosti Vodafone. K informaci, která služba elektronických komunikací byla ovlivněna a s jakou intenzitou, odkázal žalovaný na podání společnosti Vodafone a

Záznam s tím, že oba jsou součástí správního spisu. Ohledně informace o prahových hodnotách, jejichž překročení je považováno za nepovolenou emisi vysokofrekvenčního vyzařování, žalovaný uvedl, že limitní hodnoty nežádoucího mimopásmového vyzařování pro zařízení RLAN v pásmu 5 GHz jsou uvedeny v normě ETSI EN 301 893. Pro pásmo 470 až 862 MHz (pokrývá pásmo LTE 800 stěžovatele) je limitní hodnota -54 dBm@100 kHz. Pokud tuto hodnotu přepočteme na intenzitu elektromagnetického pole ve vzdálenosti 20 m, tak je výsledkem maximální limitní hodnota 27 dBV/m. Pokud by bylo třeba vzít v úvahu žalobkyní zmiňovanou nepřesnost měření vzdálenosti, tak při chybě ± 10 m by byla ve vzdálenosti 10 m maximální limitní hodnota 33 dBV/m, a naopak ve vzdálenosti 30 m by byla maximální limitní hodnota 23,5 dBV/m (dvojnásobek/polovina vzdálenosti odpovídá -6dB/+6dB). Výsledkem měření ve vzdálenosti 20 m s tolerancí ± 2 m je hodnota intenzity elektromagnetického pole 49 dBV/m@100 kHz, která velmi výrazně překračuje limitní hodnotu udávanou v normě.

11. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále též „s. ř. s.“), a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). V souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl o věci samé bez nařízení jednání, které účastníci řízení ani nepožadovali. Soud neshledal podanou žalobu důvodnou.
12. Ze správního spisu vyplývají tyto ve věci rozhodné skutečnosti.
13. Dne 14. 12. 2020 byl žalovanému doručen podnět společnosti Vodafone k prověření rušení služby LTE, v pásmu 800 MHz, na adrese Dyje 141, rušený kmitočet 855-855,5 MHz, se silou rušícího signálu -88 dBm, kód BTS (sektor): ZNDYEL1, s charakteristikou rušení: *„peka mírně frekvenčně nestabilní, směr není jasný (jedná se o jednosektorovou zakl. stanici, může to jít odkudkoliv)“*, časový výskyt rušení: *„náhodně se to objevuje a mizí – viz příloha... V příloze je mapa lokality s vyznačením rušeného sektoru, spektrum z našeho systému, časový vývoj a fotografie z naší základnové stanice (pro představu konkrétní situace s přístupem)“*.
14. Dne 6. 1. 2021 provedl žalovaný šetření rušení provozu zařízení společnosti Vodafone v obci Dyje, o němž sepsal Záznam (č. 2012-201-00/2R). Důvod šetření je v Záznamu specifikován jako *„R1 Podání na rušení elektronických komunikačních zařízení a sítí / LTE eNode B (LTE 800)“*. Měřicí přístroje a antény: *„Přehledový přijímač R&S PR 100 v.č. 103 144, Ruční zaměřovací anténa R&S HE 300 v.č. 100 312, Dutinový filtr pásmová propust pro LTE 800 v.č. 304 393, Analyzátor spektra R&S FSQ 40 v.č. 200 030, Anténa ATT Plus SA 800.18 v.č.-“*. Průběh šetření je v Záznamu popsán, takto: *„Dle vyjádření společnosti Vodafone CZ a.s. dochází v Dyji k rušení BTS systému LTE 800 MHz (kód BTS: ZNDYEL1, adresa Dyje 141). Výskyt rušícího signálu je náhodný. Rušící signál je mírně kmitočtově nestabilní (855-855,5 MHz). Při analýze frekvenčního spektra v obci Dyje byl dne 6. 1. 2021 zjištěn trvalý, kmitočtově stabilní rušící signál. Kmitočet rušícího signálu (v době měření): 854,743 Mhz Úroveň signálu: -60 dBm@30 kHz. Zaměřením v měřicím voze a dohledáním rušícím přístrojem bylo zjištěno, že rušící signál vzniká provozem zařízení RLAN (WiFi) Ubiquiti NanoStation M5 (obr. 3) umístěného na štítě budovy penzionu (obr. 2) „Ubytování Dyje“ (stavba pro rodinnou rekreaci). Rušící zařízení: Venkovní jednotka pro bezdrátové sítě v pásmu 5GHz Ubiquiti NanoStation M5 5 GHz airMax. Kmitočet: 854,743 MHz. Intenzita elektromagnetického pole: 49 dBV/m@100 kHz ve vzdálenosti cca 20 m od zdroje rušení (...) Během úkonů předcházejících kontrole dne 6. 1. 2021 byla venkovní jednotka majitelem nemovitosti odpojena od napájení (obr. 1) a následným dotazem na dohledovém centru spol. Vodafone CZ a.s. bylo ověřeno, že rušení základnové stanice ustalo. Venkovní jednotka byla*

napájena pomocí PoE napaječe (...) V půdním prostoru, kde byl umístěn PoE napaječ venkovní jednotky se nachází také společná televizní anténa s domovním zesilovačem, který nebyl v tuto dobu (během úkonů předcházejících kontrole) zapnutý. Tímto se vylučuje možnost vzniku rušícího signálu v tomto systému.“

15. Dne 13. 1. 2021 žalovaný oznámil žalobkyni zahájení kontroly pod č. j. ČTÚ-1 085/2021-620LES. Kontrolní zjištění podle Záznamu (jak je shora uvedeno) popsal žalovaný v Protokolu o kontrole č. 2012-201-02/1K ze dne 29. 1. 2021 (dále též „*Protokol o kontrole*“). Téhož dne, tj. dne 29. 1. 2021, byl žalobkyni doručen Protokol o kontrole spolu se Záznamem s přípisem žalovaného o „Zaslání protokolu o kontrole“. V něm byla žalobkyně poučena o možnosti podat proti kontrolnímu zjištění námitky do 15 dnů od doručení Protokolu o kontrole. Žalobkyně námitky neuplatnila.
16. Dne 14. 1. 2021 žalovaný vyzval žalobkyni k poskytnutí údajů, zda je provozovatelkou vysílacího rádiového zařízení shora specifikovaného pod bodem 14. tohoto rozsudku. Na základě výzvy žalobkyně potvrdila, že je jeho provozovatelkou.
17. Příkazem ze dne 17. 1. 2022 č. j. ČTÚ-1 626/2022-622-BaR žalovaný uznal žalobkyni vinnou ze spáchání přestupků podle § 118 odst. 4 písm. a) a § 118 odst. 5 písm. b) zákona o elektronických komunikacích a uložil jí úhrnnou pokutu ve výši 80 000 Kč. Proti příkazu podala žalobkyně odpor.
18. Ve dnech 16. 3. 2022 a 29. 9. 2022 žalobkyně zaslala žalovanému vyjádření k věci.
19. Prvostupňovým rozhodnutím (ze dne 21. 11. 2022 č. j. ČTÚ-1 626/2022-624/X. vyř. – BaR) žalovaný pod výrokem I. uznal žalobkyni vinnou ze spáchání přestupku podle § 118 odst. 4 písm. a) zákona o elektronických komunikacích, kterého se dopustila tím, že „*v rozporu s § 100 odst. 1 tohoto zákona, provozoval(a) venkovní jednotku zařízení RLAN pro bezdrátové sítě v pásmu 5 GHz typu Ubiquiti NanoStation M5 5 GHz airMax, umístěnou na štítě budovy penzionu „Ubytování Dyje“, na adrese Dyje 539, 66902 Dyje, tak, že jejím provozem dne 6. 1. 2021 způsoboval(a) rušení základnové stanice systému GSM LTE 800 MHz společnosti Vodafone Czech Republic a.s. v obci Dyje, okr. Znojmo.*“ Pod výrokem II. žalovaný uznal žalobkyni vinnou ze spáchání přestupku podle § 118 odst. 5 písm. b) zákona o elektronických komunikacích, kterého se dopustila jednáním popsaným shora pod bodem 2. tohoto rozsudku, pod výrokem III. žalovaný uložil žalobkyni úhrnnou pokutu ve výši 80 000 Kč a pod výrokem IV. rozhodl žalovaný o náhradě nákladů řízení. V odůvodnění žalovaný k výroku I. uvedl, že z Protokolu o kontrole prokazatelně vyplývá, že obviněná žalobkyně provozovala zařízení RLAN pro bezdrátové sítě v pásmu 5 GHz typu Ubiquiti NanoStation M5 5 GHz airMax a způsobila tím rušení GSM základnové stanice stěžovatele, v rozporu § 100 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích. Správní orgán považuje námitky obviněné ohledně nedostatečně zjištěného zdroje rušení za účelové, neboť má za prokázané, že k rušení základnové stanice stěžovatele došlo prokazatelně provozem zjištěného zařízení, které bylo jednoznačně identifikováno pomocí spektrálního analyzátoru R&S FSQ 40, v.č. 200 030, a dále zdroj rušení byl dohledán postupným zaměřováním. Správní orgán vycházel z Protokolu o kontrole, Záznamu a komunikace mezi správním orgánem a obviněnou, které jsou součástí spisu. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně rozklad. O rozkladu rozhodl předseda Rady žalovaného napadeným rozhodnutím.
20. Napadeným rozhodnutím (dne 21. 8. 2023 č. j. ČTÚ-56 239/2022-603) předseda Rady žalovaného změnil výrok I. prvostupňového rozhodnutí tak, že žalobkyni uznal vinnou ze spáchání přestupku podle § 118 odst. 4 písm. a) zákona o elektronických komunikacích,

kterého se žalobkyně dopustila tím, že jako obviněný „porušil(a) svou povinnost dle § 100 odst. 1 tohoto zákona zajistit, aby vysokofrekvenční energie jeho zařízení nezpůsobovala rušení provozu elektronických komunikačních zařízení a sítí, popřípadě rušení poskytování služeb elektronických komunikací nebo provozování radiokomunikačních služeb, když provozoval(a) venkovní jednotku zařízení RLAN pro bezdrátové sítě v pásmu 5 GHz typu Ubiquiti NanoStation M5 5 GHz airMax, umístěnou na štítě budovy penzionu „Ubytování Dyje“, na adrese Dyje 539, 669 02 Dyje, tak, že jejím provozem dne 6. 1. 2021 způsoboval(a) rušení základnové stanice systému GSM LTE 800 MHz společnosti Vodafone Czech Republic a.s. v obci Dyje, okr. Znojmo.“ Výrok III. prvostupňového rozhodnutí změnil předseda tak, že pokutu snížil a uložil ji v úhrnné částce 60 000 Kč. Ve zbytku podaný rozklad zamítl. V odůvodnění konstatoval, že ze spisového materiálu vyplývá, že dne 14. 12. 2020 žalovaný obdržel od společnosti Vodafone ohlášení rušení základnové stanice (BTS) systému GSM LTE 800 MHz v obci Dyje, okr. Znojmo. Na základě tohoto oznámení bylo kontrolním orgánem dne 6. 1. 2021 provedeno šetření zdroje rušení, na které navazovala kontrola zjištěného zařízení na dodržování ustanovení § 100 zákona o elektronických komunikacích. O jejím zahájení byla obviněná žalobkyně vyrozuměna v souladu s kontrolním řádem. Během šetření zdroje rušení bylo kontrolním orgánem metodou postupného zaměřování, tj. zaměřením v měřicím voze a dohledáním ručním přístrojem dne 6. 1. 2021 zjištěno, že rušící signál vzniká provozem venkovní jednotky zařízení RLAN pro bezdrátové sítě v pásmu 5 GHz typu Ubiquiti NanoStation M5 5 GHz airMax umístěné na štítě budovy penzionu na adrese Dyje 539, 669 02 Dyje a napájené pomocí PoE napáječe, umístěného v půdním prostoru tohoto objektu. Zde byla současně umístěna společná televizní anténa s domovním zesilovačem, který nebyl v té době zapnutý, čímž byla vyloučena možnost vzniku rušícího signálu v tomto systému. Obviněná brojí svým rozkladem proti výroku I. prvostupňového rozhodnutí obdobnými argumenty, které vznášela již v průběhu prvostupňového řízení, a na něž reagoval již správní orgán v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí. Rozkladový orgán se ztotožňuje s vypořádáním věcných námitek obviněné v prvostupňovém rozhodnutí, na které odkazuje.

21. Soud posoudil věc následovně.
22. Úvodem vypořádání žalobní argumentace soud uvádí, že žaloba se v převážné míře shoduje s rozkladem žalobkyně (žalobkyně vznáší pouze žalobní námítky, které již uplatnila v rámci podaného rozkladu), přičemž rozkladové námítky vypořádal již předseda v napadeném rozhodnutí, kde zároveň upozornil, že rozkladová argumentace žalobkyně byla obdobná jako námítky vznesené v průběhu prvostupňového řízení (viz vyjádření žalobkyně ze dne 16. 3. 2022 a ze dne 29. 9. 2022). Žalobkyně tedy nyní v rámci soudního přezkumu uplatňuje námítky, které vznesla již před správními orgány. (v rámci rozkladu a vyjádření ze dne 16. 3. 2022 a ze dne 29. 9. 2022), jimi s správní orgány již zabývaly a řádně je ve svých rozhodnutích vypořádaly. Soud v této souvislosti konstatuje, že není smyslem soudního přezkumu podrobně opakovat již jednou vyřčené, a proto soud může v případech shody mezi názorem soudu a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí odkazovat na toto odůvodnění (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2013 č. j. 2 Afs 37/2012-47). Soud proto předesílá, že se ztotožňuje se závěry napadeného rozhodnutí, na jehož odůvodnění v podrobnostech odkazuje.
23. Soud neshledal důvod se od závěrů správních orgánů odchýlit, tyto mají svůj podklad ve správním spisu, zejména v Záznamu a Protokolu o kontrole. Soud připomíná, že Protokol o kontrole je veřejnou listinou (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2017 č. j. 7 As 146/2016-29) a, není-li dokázán opak, potvrzuje pravdivost toho, co je v něm uvedeno

(§ 53 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád). Pokud účastník řízení popírá skutečnosti uvedené ve veřejné listině, je povinen je prokázat (viz usnesení Ústavního soudu ze dne 18. července 2002 sp. zn. IV. ÚS 682/2000). Výsledky kontroly sice samy o sobě nenahrazují dokazování provedené postupem stanoveným správním řádem v rámci následně vedeného správního řízení o uložení sankce, Protokol o kontrole však představuje v řízeních, jímž veřejnoprávní kontrola předcházela, základní a stěžejní důkaz. Takto zjištěný skutkový stav přitom není třeba, pokud o něm nepanují rozumné pochybnosti, ověřovat ještě dalšími důkazními prostředky. Rovněž z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (viz např. rozsudky ze dne 30. 10. 2015 č. j. 5 Ads 92/2015-24 či ze dne 31. 7. 2019 č. j. 6 As 29/2019-32) vyplývá, že protokol o kontrole je možno pokládat za jeden z klíčových důkazních prostředků, ač může být zpochybněn. Ze správní spisu však nevyplývá, že by žalobkyně podala námitky proti kontrolnímu zjištění, či jinak proti jeho závěrům ve správním řízení prokazatelně důkazními prostředky brojila. To ostatně nesporně ani žalobkyně, naopak výslovně uvádí, že námitky proti kontrolním zjištěním nepodala, namítá ovšem, že jí správní orgány tuto skutečnost kladou k tíži. S takovou argumentací žalobkyně se soud neztotožňuje. Správní orgány v prvostupňovém i napadeném rozhodnutí pouze konstatovaly, že žalobkyně nepodala proti kontrolním zjištěním žádné námitky, aniž by tuto pasivitu žalobkyni jakkoli kladly k tíži. Naopak se všemi následně vznesenými námitkami žalobkyně, které směřují zejména proti Záznamu, se správní orgány řádně vypořádaly. Soud se přitom ztotožňuje se správními orgány, že žalobkyní uplatněná argumentace není způsobilá učiněná kontrolní zjištění vyvrátit.

24. Soud neshledal Záznam vadným, zmatečným, nesprávným či nepřezkoumatelným, jak tvrdí žalobkyně. V Záznamu, jehož obsah byl podrobně popsán shora pod bodem 14. tohoto rozsudku, je jednoznačně identifikováno rušené zařízení, důvod šetření rušení, jakož i měřící přístroje a antény, které byly při šetření použity. Dále je v Záznamu podrobně popsán průběh šetření, včetně jeho výsledku, s jasnou identifikací rušícího zařízení. Záznam je doplněn o fotodokumentaci. Takto koncipovaný Záznam, z něhož jasně vyplývá předmět šetření, způsob a jeho výsledky, nelze považovat za nepřezkoumatelný. Soud neshledal Záznam vadný ani z jiných důvodů uváděných žalobkyní.
25. Nejprve žalobkyně namítá, že je v Záznamu nejasná zkratka *R1*. Shodnou námitkou se zabýval již žalovaný na str. 5 prvostupňového rozhodnutí (pod bodem 1.), kde vysvětlil, že zkratka *R1* se interně používá jako součást značení jednotlivých případů. Nemůže tak obstát tvrzení žalobkyně, že zkratka nebyla objasněna. Stejně tak se žalovaný na straně 5 prvostupňového rozhodnutí vyjádřil k absenci informace o kmitočtu, ve kterém pracuje rušené zařízení. Žalovaný připustil, že tento údaj v Záznamu uveden není, zdůraznil však, že se jedná o údaj běžně dostupný, přičemž doplnil uplink a downlink systému LTE 800 MHz společnosti Vodafone. Důvodné není ani tvrzení žalobkyně o neexistenci antény AT T Plus SA 800.18. Rovněž k této námitce se vyjádřil žalovaný na str. 5 prvostupňového rozhodnutí a následně i předseda na str. 11-12 napadeného rozhodnutí. Správní orgány jasně deklarovaly, že se jedná o anténu vyrobenou na míru pro potřeby žalovaného v malé sérii pro pásma mobilních sítí GSM 900 MHz a LTE 800 MHz. Stejně tak žalovaný k námitce žalobkyně o manipulaci s anténou vysvětlil metodu postupného zaměřování. Správní orgány tedy vysvětlily, jaké antény a jakým způsobem byly k měření použity. Žalobkyně přitom v podané žalobě nevznáší žádné nové argumenty, které by závěry správních orgánů zpochybnily. Ani tato argumentace žalobkyně tedy nikterak nevyvrací učiněná kontrolní zjištění. Relevantním neshledal soud ani tvrzení žalobkyně, že žalovaný nedoložil schválení měřícího zařízení příslušným úřadem, když žalobkyně nikterak nekonkretizuje, jaké konkrétní schválení, podle

jakého zákona a jakým konkrétním úřadem má na mysli, a ani nespecifikuje, jak se údajné nechválení mělo konkrétně promítnout v kontrolních zjištěních. Soud podotýká, že bylo na žalovaném jako kontrolním orgánu disponujícím potřebnou odbornou znalostí, jaké zvolí prostředky a metody šetření, přičemž žalovaný všechny tyto aspekty řádně popsal v Záznamu a následně je k námitce žalobkyně podrobně vysvětlil v prvostupňovém i v napadeném rozhodnutí.

26. K tvrzení žalobkyně, že žalovaný nijak nereflektoval, že se věc měla řídit zákonem č. 505/1990 Sb. a vyhláškou MPO č. 345/2002 Sb., soud ověřil, že tato dílčí námitka je důvodná. Žalovaný ani předseda, na ni v napadeném, ani v prvostupňovém rozhodnutí, nereagovali, a ani ve vyjádření k žalobě. Soud proto zkoumal, zda její nevypořádání má či nemá vliv na zákonnost rozhodnutí. Soud konstatuje, že podle zákona č. 505/1990 Sb., o metrologii, je účelem uvedeného zákona úprava práv a povinností fyzických osob, které jsou podnikateli, a právnických osob a orgánů státní správy, a to v rozsahu potřebném k zajištění jednotnosti a správnosti měřidel a měření. Prováděcí vyhláškou žalovaného č. 345/2002 sb., se stanoví měřidla k povinnému ověřování a měřidla podléhající schválení typu. Žalobkyně netvrdí důvod, proč by měly být právě tyto předpisy ve věci aplikovány, jaký to má na věc vliv. Není úkolem soudu dotvářet žalobní argumentaci. Soud toliko připomíná, že obsah a kvalita žaloby v podstatě předurčují obsah a kvalitu rozhodnutí soudu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 6. 2005 č. j. 7 Afs 104/2004-54). Soud je povinen vypořádat jednotlivé žalobní body, aby nezatížil své rozhodnutí nepřezkoumatelností, není ale povinen na základě vágních odkazů žalobní body či podpůrné argumenty dohledávat ve spisech či v zaslaných dokumentech. Opačný postup by porušoval dispoziční zásadu a zasahoval by do rovného postavení účastníků řízení (§ 36 odst. 1 s. ř. s.). Soud proto neshledal, že by došlo k zásahu do práv žalobkyně, proto i když námitka nebyla vypořádána, nemá na zákonnost rozhodnutí vliv. Nelze jí proto přiznat důvodnost.
27. Namítaným rozdílem mezi kmitočtem, na kterém podle společnosti Vodafone mělo docházet k rušení, a kmitočtem, na němž bylo rušení v rámci šetření změřeno, se zabýval již žalovaný v prvostupňovém rozhodnutí a následně předseda v napadeném rozhodnutí. Žalovaný na str. 6 prvostupňového rozhodnutí uvedl, že *„rušící signál je něco nežádoucího a zpravidla je zcela náhodný. Z toho důvodu dochází i ke změnám některých jeho parametrů (amplituda, kmitočet, periodičita výskytu atd.), tyto změny jsou navíc kombinovány s dalšími externími vlivy jako třeba teplotou, povětrnostními podmínkami atd. Míra jak rychle a v jakém rozsahu dochází k změnám parametrů rušícího signálu je proto zcela náhodná a proměnná. Z tohoto důvodu měl rušící signál dne 6. 1. 2021 jiné parametry než v době podání stížnosti společností Vodafone CZ a.s., viz záznam: “ Kmitočet rušícího signálu (v době měření): 854,743 MHz, Úroveň signálu: -60 dBm@30 kHz “. Tento stav byl samozřejmě před zahájením šetření rušení den 6. 1. 2021 potvrzen dohledovým centrem stěžovatele. Kmitočtová nestabilita se v tuto dobu mohla pohybovat i v řádu hodin. Signál, který rušil BTS byl Úřadem zaznamenán v měřicím voze na spektrální analyzátor a následně byl dohledán postupným zaměřováním až ke zdroji rušení – identifikace rušicím měřicím přístrojem na vzdálenost stojící člověk s nataženou rukou s anténou ze země k tomuto zařízení.“* Shodné vysvětlení ohledně nuance v kmitočtu poskytl i předseda na str. 12 napadeného rozhodnutí. Žalobkyně nyní v podané žalobě netvrdí nic, co by uvedené vysvětlení vyvracelo, pouze shodně, jako již v řízení před správními orgány, opakuje existenci rozdílu v ohlášeném a změřeném kmitočtu rušení, což žalovaný dostatečně srozumitelně vysvětlil již v prvostupňovém rozhodnutí. Soud neshledal důvod se od tohoto vysvětlení odchýlit, když argumentace žalovaného má oporu ve správním spisu, přičemž žalobkyně v žalobě neuvádí žádná relevantní tvrzení způsobila vyvrátit poskytnuté vysvětlení a učiněná kontrolní zjištění.

28. K tvrzení žalobkyně, že rušení mohlo být způsobeno anténním systémem STA, se vyjádřil žalovaný na str. 6 prvostupňového rozhodnutí, kde podrobně vysvětlil, že systém STA zdrojem rušení být nemohl. Konkrétně žalovaný uvedl: „*Adaptér pro napájení aktivních částí systému STA (společná televizní anténa) byl v době šetření rušení vypnutý (vytažený ze sítě 230 V). Hypoteticky je možné, že se na vyzařování rušení malou měrou podíleli i některé části STA, ale rozhodně tento systém STA nebyl zdrojem rušení. Vzhledem ke zvolenému postupu bylo zcela jasně určeno jako zdroj rušení zařízení RLAN (WiFi) Ubiquiti NanoStation M5. Při zaměřování rušení rušícího signálu na toto zařízení, a ne na TV anténu, která se nacházela o něco výše ve štítě budovy. Dále je nutné si uvědomit, že součástí instalace zařízení RLAN (WiFi) Ubiquiti NanoStation M5 byl i PoE napáječ UIQUITI GP-A240-050 a už tento napáječ, jelikož jde o spínaný zdroj stejnosměrného napětí, mohl být zdrojem rušícího signálu, ten se pak přes LAN kabel dostával do zařízení RLAN (WiFi) Ubiquiti NanoStation M5, ze kterého byl vyzařován (...)* Pokud by nějaký aktivní prvek STA byl stále napájen i při vypojení adaptéru ze sítě 230 V, tak by po vypojení PoE napáječe ze sítě 230 V byl rušící signál stále viditelný v případě vzniku na tomto aktivním prvku. Pokud by se na vzniku rušení podílel aktivní prvek STA určitou mírou, tak by poté byl rušící signál stále viditelný s nižší úrovní. Toto tvrzení se při šetření rušení nepotvrdilo.“ Na tutéž námitku reagoval shodně i předseda na str. 12-13 napadeného rozhodnutí. Podle soudu správní orgány zcela dostatečně a srozumitelně vysvětlily, proč je vyloučeno, aby byl systém STA zdrojem rušení. Správní orgány jednoznačně vyloučily tuto možnost s ohledem na způsob a postup provedené kontroly, přičemž jejich závěr má i oporu ve správním spisu. V Záznamu je zřetelně uvedeno, že zaměřením v měřicím voze a dohledáním rušícího signálu rušícího signálu bylo zjištěno, že rušící signál vzniká provozem zařízení žalobkyně, přičemž systém STA nebyl v době šetření zapnutý, tedy nemohl způsobovat rušící signál. Žalobkyně přitom nyní pouze opakuje tvrzení, s nimiž se již správní orgány v rámci citovaného vysvětlení vypořádaly, aniž by vznesla jakékoliv jiné přesvědčivé argumenty, které by byly způsobily shora citované závěry správních orgánů vyvrátit. Takovou argumentaci neshledal soud důvodnou a ztotožňuje se se závěry správních orgánů.
29. Co se týče namítané nepřesnosti ve vzdálenosti, ve které měření probíhalo, opět se jedná o námitku, se kterou se podrobně vypořádal již žalovaný v prvostupňovém rozhodnutí, konkrétně na str. 6-7, kde uvedl, že „*[b]ylo provedeno pouze relativní měření, které mělo za cíl identifikovat směr a charakter (kmitočet v době měření, šířku pásma, stabilitu úrovně a kmitočku, pozici v rušeném pásmu atd.) rušícího signálu a následně zaznamenat stav po vypnutí zdroje rušení. V tomto případě není nutné a ani možné vzdálenost přesně určit. Měření, při kterém se provádí přesné určení hodnoty konkrétního parametru má zcela jiné postupy. Co se týče vzdálenosti, která je uváděna jako cca 20 m, tak tato vzdálenost je od měřícího vozu k rušícímu zařízení. Vzdálenost je při takovémto měření odečítána z mapy, a to za pomoci GPS souřadnic polohy měřícího vozu a přibližné polohy rušícího zařízení. V tomto případě je tolerance ± 2 m (přesnost mapového podkladu a přesnost GPS). ... Pokud se nelze s měřicím vozem dostat do těsné blízkosti rušícího zařízení, tak je měření provedeno v co možná nejbližší vzdálenosti. V případě, že je vzdálenost řádově desítky metrů, tak není technicky možné ji změřit s odchylkou na desítky centimetrů. Jak je v předmětném vyjádření uvedeno, tak vlna se šíří prostorem tak, že její intenzita klesá s druhou mocninou vzdálenosti, ale zároveň nelze opomenout, že útlum volného prostoru (free-space path loss) také závisí přímo úměrně na kmitočtu.“ Žalobkyně v podané žalobě uvedené závěry žalovaného nijak konkrétně nevyvrací, když se pouze omezuje na opakování obecné námítky, kterou vznesla již v rámci správního řízení, že vzdálenost, v níž měření probíhalo, je nepřesná. Žalovaný přitom vysvětlil, jaký význam hraje v daném měření vzdálenost, ve které se měření*

uskutečnilo, a jaká byla vzdálenost měřicího zařízení od zdroje rušení v daném případě, i s ohledem na výsledky učiněného měření. Žalovaný v návaznosti na shora citovanou argumentaci doplnil podrobné informace o limitních hodnotách, jak požadovala žalobkyně ve vyjádření ze dne 16. 3. 2022. Konstatoval, že „[l]imitní hodnoty nežádoucího mimopásmového vyzařování pro zařízení RLAN v pásmu 5 [...] GHz jsou uvedeny v normě ETSI EN 301 893. Pro pásmo 470 až 862 MHz (pokrývá UL pásmo LTE 800 společnosti Vodafone CZ a.s.) je limitní hodnota -54 dBm@100 kHz. Pokud tuto hodnotu přepočteme na intenzitu elektromagnetického pole ve vzdálenosti 20 m, tak je výsledkem maximální limitní hodnota 27 dBV/m. Pokud bychom brali v úvahu Vámi zmiňovanou nepřesnost měření vzdálenosti, tak při chybě ± 10 m by byla ve vzdálenosti 10 m maximální limitní hodnota 33 dBV/m, a naopak ve vzdálenosti 30 m by byla maximální limitní hodnota 23,5 dBV/m (dvojnásobek/poloovina vzdálenosti odpovídá -6 dB/+6 dB). Výsledkem našeho měření ve vzdálenosti 20 m s tolerancí ± 2 m je hodnota intenzity elektromagnetického pole 49 dBV/m@100 kHz, která velmi výrazně překračuje limitní hodnotu udávanou v normě. Na obrázku (viz záznam o měření), na kterém je vyobrazen záznam spektra v okolí rušícího signálu není vidět provoz terminálů služby LTE 800 z důvodu, že byl pořízen spektrálním analyzátozem v režimu Average (průměrování). Tento režim byl použit z důvodu přehlednosti, pokud by byl použit režim Clear/Write nebo Max Hold, tak by vysílání terminálů zcela vizuálně překrylo tvar rušícího signálu a takovýto obrázek by byl nepoužitelný. Režim Average neobrazuje signály krátkodobě a náhodně se vyskytující, což je princip systému LTE 800.“ Doplnění těchto informací žalobkyně požadovala též v podaném rozkladu a nyní v podané žalobě (viz bod 7. tohoto rozsudku), a to vždy pod písmenem d). Žalovaný tedy předmětné informace doplnil již v prvostupňovém rozhodnutí, přičemž následně se na str. 7 prvostupňového rozhodnutí vyjádřil i k doplnění informací požadovaných pod písmeny a), b), c) (shodně požadované ve vyjádření ze dne 16. 3. 2022, rozkladu, i podané žalobě). Není tak pravdivé tvrzení žalobkyně, že by návrhu na doplnění dokazování nebylo nikterak vyhověno. Žalovaný se požadovanými informacemi zabýval již v prvostupňovém rozhodnutí, jak bylo podrobně uvedeno výše, přičemž žalobkyně proti takto učiněnému doplnění nikterak argumentačně konkrétně nebrojí, pouze obecně opětovně namítá, že jejímu požadavku nebylo vyhověno. Taková argumentace je s ohledem na shora uvedené nedůvodná.

30. Žalovaný rovněž v rámci doplnění informací na str. 6-7 prvostupňového rozhodnutí objasnil, proč na grafickém výstupu z měření není zachycen provoz rušené služby společnosti Vodafone. Uvedl, že tomu je tak z důvodu pořízení spektrálním analyzátozem v režimu Average (průměrování), kdy tento režim byl použit z důvodu přehlednosti, neboť pokud by byl použit režim Clear/Write nebo Max Hold, tak by vysílání terminálů zcela vizuálně překrylo tvar rušícího signálu a takovýto obrázek by nebyl použitelný. S ohledem na uvedené shledal soud námítku žalobkyně, že podle grafického výstupu z měření ani nebylo zařízení společnosti Vodafone provozováno, když grafické znázornění podle použité metody zachycuje pouze rušící signál, nikoliv rušené zařízení, pro rozhodnutí ve věci irelevantní.
31. Rozdíl v detekované síle signálu ze strany společnosti Vodafone (-88 dBm) a následně ze strany žalovaného (-60 dBm), kterým žalobkyně v žalobě argumentuje, odůvodnil žalovaný na str. 8 prvostupňového rozhodnutí, včetně vypořádání námítky žalobkyně o situační mapce dodané společností Vodafone. Žalovaný vysvětlil, že rozdíl signálu je dán z několika důvodů, a sice z důvodu rozdílného místa měření – BTS vs. před penzionem, dále z důvodu rozdílných použitých prostředků, kterými byla hodnota měřena – spektrální analyzátor spolu se směrovou anténou vs. BTS (zjednodušená funkce pro spektrální analýzu). Doplnil, že „dohledové centrum stěžovatele detekovalo úroveň -88 dBm. Pracovníci Úřadu určili u BTS směr maxima rušícího signálu, ono maximum, tedy zdroj našli a provedli zaznamenání spektra signálu

v jeho blízkosti s úrovní -60 dBm. V tomto místě byla úroveň vyšší (-60 dBm > -88 dBm), takže zdroj byl logicky lokalizován správně. Při bližším zaměřování ručným přístrojem úroveň signálu rostla až bylo nalezeno maximum vycházející z venkovní jednotky Ubiquiti NanoStation M5 5 GHz airMax. Navíc, jak obviněný uvádí v jednom ze svých tvrzení: „podle situační mapky, kterou dodal Vodafone, je přitom anténní sektor BTS stanice na kmitočtu v pásmu 800 MHz na téměř vstřícném kurzu k domnělému zdroji rušení na parc. ev. č. 539“, je logické vysvětlení toho, že jevy spolu naopak souvisí.“ Žalobkyně opět toto vysvětlení žalovaného přímo nespornuje, když se omezuje pouze na zopakování argumentace uplatněné již ve správním řízení, kterou žalovaný výše uvedeným způsobem v prvostupňovém rozhodnutí řádně vypořádal. Soud se s tímto závěrem žalovaného ztotožňuje.

32. Soud neshledal důvodnou ani argumentaci žalobkyně, že žalovaný měl po vypnutí zařízení žalobkyně a dotazu, zda dochází k rušení, znovu zařízení žalobkyně zapnout a opětovně se dotázat na rušení signálu, jinak nemohlo být prokázáno rušení signálu žalobkyní. Jak vyplývá ze Záznamu, jehož průběh následně zrekapituloval žalovaný v prvostupňovém rozhodnutí a následně i předseda v napadeném rozhodnutí, žalovaný nejprve zaměřením v měřicím voze a dohledáním ručným přístrojem zjistil, že rušící signál vzniká provozem zařízení žalobkyně, následně bylo zařízení žalobkyně odpojeno a dotazem na dohledovém centru společnosti Vodafone ověřeno, že rušení přestalo. Takový postup, kdy žalovaný nejprve měřením zjistil rušení při zapnutém zařízení žalobkyně a následně toto zařízení odpojil, aby zjistil, zda rušení bude dále trvat, či nikoliv, považuje soud za zcela dostatečný k prokázání původu rušení (zařízení žalobkyně). Opětovné zapnutí zařízení žalobkyně a zjišťování rušení by vzhledem ke způsobu předchozího postupu bylo nadbytečné.
33. Soud tedy neshledal námitky žalobkyně směřující proti Záznamu důvodné. Jak soud konstatoval již výše, žalobní argumentace je pouze zopakováním námitek vznesených již před správními orgány, s nimiž se správní orgány řádně vypořádaly, přičemž jejich odůvodnění má oporu ve správním spisu. Žalobkyně v podané žalobě neuvedla žádné skutečnosti, které by byly způsobilé závěry správních orgánů vyvrátit.
34. K tvrzení žalobkyně, že jakmile se dozvěděla, že mohlo docházet k rušení, okamžitě zjedнала nápravu, přesto byla obviněna ze spáchání přestupku, soud uvádí, že následné jednání žalobkyně nemůže žalobkyni zprostit odpovědnosti za přestupek, kterého se zcela prokazatelně dopustila, o čemž svědčí i skutečnost, že sama uvádí, že zjedнала nápravu.
35. Soud neshledal důvodným návrh žalobkyně na provedení důkazu novým znaleckým posudkem, který by zadal. V daném případě soud shledal obsah správního spisu za dostatečný, ze kterého mohl při přezkumu napadeného rozhodnutí vycházet. Žalobkyně ostatně ani nikterak nespecifikovala k prokázání jakých konkrétních skutečností by měl být znalecký posudek vypracován znalcem z jakého oboru a jaké specializace. Omezila se pouze na obecný návrh na provedení znaleckého posudku, aniž by jej jakkoli odůvodnila.
36. K návrhu žalobkyně na provedení důkazu správním spisem, včetně napadeného a prvostupňového rozhodnutí, soud nepřisvědčil. Jedná se o písemnosti obsažené ve správním spisu, a shromážděné ve správním řízení, ze spisu soud vychází při přezkumu napadeného rozhodnutí jako podkladu pro rozhodování správního soudu, a proto by provádění takových důkazů bylo nadbytečné. Správní spis je obrazem a výsledkem správního řízení, dokládá skutkový a právní stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009 č. j. 9 Afs 8/2008-117).

37. Na základě uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
38. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 8. listopadu 2024

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu